

ข้อบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๐

องค์การบริหารส่วนตำบลลดลงล้าน
อำเภอสีชุมพู จังหวัดขอนแก่น

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลลงลาย

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

หลักการ

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อ ประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนด ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นในเขตอำเภอ นั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่องค์การบริการส่วนตำบล ลงลาย จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ ๒๕๓๕ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ ๒๕๖๐ เพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลงลาย

เหตุผล

กำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ลงลาย เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลงลาน

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริการส่วนตำบลลงลาน ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลงลาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบล ลงลานโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลงลานและนายอำเภอสีชุมพู จังหวัดชัยภูมิไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลงลาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลงลานตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลงลาน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาชิณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่น ที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ ประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การ บริหารส่วนตำบลดงลานเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

๑.๑) ที่หรือทางสาธารณณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน

๑.๒) สถานที่ราชการ

๑.๓) สถานที่ปฏิบัติศาสนา

๑.๔) ตลาด

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตพื้นที่การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการ อย่างได้อย่างหนึ่ง เช่น สถานที่เลี้ยงสัตว์ของเอกชน กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ปก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง ให้เป็นเขตพื้นที่การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทของกิจการนั้นๆ และต้อง ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบล ดงลาน

ข้อ ๖ การเลี้ยงสัตว์ให้เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมนกเพลิงหรือ昆蟲

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ครัว และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนไม่ให้ไปก่ออันตรายหรือรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดผลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น คำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๗ การเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมากเจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตาม ข้อ ๖ อย่างเคร่งครัดเพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) สถานที่เลี้ยงสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะของอาคาร และเป็นไปตามมาตรฐานฟาร์มหรือตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข

(๒) ให้ดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ มิให้มีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่ธรรมชาติหรือแหล่งน้ำ ทางน้ำ ลำคลอง แม่น้ำ เป็นต้น มิให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพสิ่งแวดล้อม

(๔) ต้องจัดหาที่รองรับขยะ ปฏิกูลและมูลฝอย ตลอดจนกำจัดขยะ ปฏิกูลมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ มิให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพสิ่งแวดล้อม

(๕) ต้องทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ สถานที่เพาะเลี้ยง และบริเวณโดยรอบไม่ให้เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค แมลง ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) จัดให้มีระบบการป้องกันเหตุร้ายจากกลืน เสียง แสง รังสี ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ผุน ละออง เช่น ถ้า หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๗) ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ ในที่หรือทางสาธารณสุขเป็นการฝ่าฝืน ข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ได้มาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์กรบริการส่วนตำบลลงลาย แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดดังกล่าว ก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์กรบริการส่วนตำบลลงลาย ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่า สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำการห้ามขายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ วรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์กรบริการส่วนตำบลลงลาย ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวังโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๑ บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าปรับ รายได้อื่นๆ ตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์กรบริการส่วนตำบลลงลาย

ข้อ ๑๒ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลดลง lan รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจอกร่างเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงชื่อ)

(นายประเสริฐ เชื้อชนิด)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลดลง lan

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายชลิต วิเศษศิริ)

นายอำเภอสีชุมพู

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและหนังสือรับรอง

ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลงлан เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ลำดับ ที่	ประเภทร้านค้า	ค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
๑	๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ <u>การเลี้ยงสัตว์บก</u> ก. การเลี้ยงม้า โค กระบือ <ol style="list-style-type: none">(๑) การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว(๒) การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว(๓) การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๔๐ ตัวขึ้นไป ข. การเลี้ยงสุกร <ol style="list-style-type: none">(๑) การเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว(๒) การเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว(๓) การเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๔๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว(๔) การเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว(๕) การเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๑,๐๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว(๖) การเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕,๐๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว(๗) การเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ค. การเลี้ยงแกะ, แพะ <ol style="list-style-type: none">(๑) การเลี้ยงแกะ, แพะ เกินกว่า ๖ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว(๒) การเลี้ยงแกะ, แพะ เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว(๓) การเลี้ยงแกะ, แพะ เกินกว่า ๔๐ ตัวขึ้นไป <u>การเลี้ยงสัตว์ปีก</u> ก. การเลี้ยงห่าน, เป็ด, ไก่ <ol style="list-style-type: none">(๑) การเลี้ยงห่าน, เป็ด, ไก่ เกินกว่า ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว(๒) การเลี้ยงห่าน, เป็ด, ไก่ เกินกว่า ๑,๐๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว(๓) การเลี้ยงห่าน, เป็ด, ไก่ เกินกว่า ๕,๐๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว(๔) การเลี้ยงห่าน, เป็ด, ไก่ เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป		

ลำดับ ที่	ประเภทร้านค้า	ค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
	<u>การเลี้ยงสัตว์น้ำ</u>		
	ก. การเลี้ยงปลา, กุ้ง		
	(๑) การเลี้ยงปลา, กุ้ง ขนาดพื้นที่บ่อเกินกว่า ๑๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตร.ม.	๑๐๐	-
	(๒) การเลี้ยงปลา, กุ้ง ขนาดพื้นที่บ่อเกินกว่า ๕๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตร.ม.	๒๐๐	-
	(๓) การเลี้ยงปลา, กุ้ง ขนาดพื้นที่บ่อเกินกว่า ๕,๐๐๐ ตร.ม. ขึ้นไป	๕๐๐	-
	<u>การเลี้ยงสัตว์เลี้ยงคลาน หรือ แมลง</u>		
	ก. การเลี้ยงตะพาบน้ำ		
	(๑) การเลี้ยงตะพาบน้ำ ขนาดพื้นที่บ่อเกินกว่า ๒๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒๐๐	-
	(๒) การเลี้ยงตะพาบน้ำ ขนาดพื้นที่บ่อเกินกว่า ๑๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตร.ม.	๔๐๐	-
	(๓) การเลี้ยงตะพาบน้ำ ขนาดพื้นที่บ่อเกินกว่า ๕๐๐ ตร.ม. ขึ้นไป	๖๐๐	-
	ข. การเลี้ยงจรเข้		
	(๑) การเลี้ยงจรเข้ เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๕๐๐	-
	(๒) การเลี้ยงจรเข้ เกินกว่า ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๑,๐๐๐	-
	(๓) การเลี้ยงจรเข้ เกินกว่า ๕๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว	๒,๐๐๐	-
	(๔) การเลี้ยงจรเข้ เกินกว่า ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป	๓,๐๐๐	-
	ค. การเลี้ยงนาค		
	(๑) การเลี้ยงนาค เกินกว่า ๒ ตัว แต่ไม่เกิน ๔ ตัว	๔๐๐	-
	(๒) การเลี้ยงนาค เกินกว่า ๔ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๘๐๐	-
	(๓) การเลี้ยงนาค เกินกว่า ๑๐ ตัว ขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	<u>การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเออนม</u>		
	(๑) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเออนม เกินกว่า ๖ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๒๐๐	-
	(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเออนม เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว	๔๐๐	-
	(๓) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเออนม เกินกว่า ๔๐ ตัว ขึ้นไป	๖๐๐	-
	<u>๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์</u>		
๑	การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เรขาย หรือขายในตลาด		
	(๑) การฆ่าห่าน เปิด ไก่		
	ก โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	-
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-

ลำดับ ที่	ประเภทร้านค้า	ค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
๒	การหมัก พอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ ก. การหมัก พอก ตาก หนังสัตว์ และขนสัตว์ ข. การสะสมหนังสัตว์ และขนสัตว์	๕๐๐	-
๓	การสะสมเข้า กระดูก หรือขึ้นส่วนสัตว์ที่ยังไม่ได้แปรรูป	๒๐๐	-
๔	การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์	๒๐๐	-
๕	การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือก กระดอง กระดูก เข้า หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใดๆ ซึ่งมิใช่เป็นอาหาร	๕๐๐	-
๖	การผลิต ไม่ บด ผสม บรรจุ สะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วน ใด	๗๐๐	-
๗	ของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์	๕๐๐	-
	การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั่ง		